

WICEPRZEWODNICZĄCA
OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH
WIESŁAWA TARANOWSKA

OPZZ-Z2/WT/38/10/AS

10 lutego 2010 r.

SEKRETARIAT
PODSEKRETARZA STANU
Marka Buciora

11 -02- 2010

Liczba dz.

88

Wiesława Taranowska
[Signature]

2010 -02- 1 1

DUS
PODSEKRETARZ STANU
[Signature]
Radosław Mleczko

Pani
Jolanta Fedak
Minister Pracy
i Polityki Społecznej

Dotyczy:

- założeń do projektu ustawy zmieniającej ustawę o emeryturach kapitałowych oraz niektóre inne ustawy

W odpowiedzi na pismo z 8 stycznia znak. DUS-0210-1-RW/10 Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych po przeprowadzeniu konsultacji z zrzeszonymi organizacjami członkowskimi uprzejmie informuje, że popiera zaproponowane w założeniach do ustawy kierunki zmian w zakresie:

a) umożliwienia decydowania przez ubezpieczonego o przeznaczeniu środków finansowych gromadzonych w otwartym funduszu emerytalnym.

W okresie do końca 1990 roku, w którym to osoby urodzone od 1 stycznia 1949 roku do 31 grudnia 1968 roku musiały decydować w zakresie przystąpienia do instytucji II filaru ubezpieczeniowego, w dużym stopniu kierując się, jak się później okazało, nie do końca pełnymi informacjami przekazywanymi przez akwizytorów powszechnych towarzystw emerytalnych o dziedziczeniu środków zbieranych na koncie w otwartym funduszu emerytalnym, podejmowało pozytywną decyzję w tym zakresie.

Z tego względu, na etapie konsultowania pakietu ustaw kończących reformę systemu emerytalnego, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych zgłaszało, odrzucony przez rząd i jego zaplecze polityczne w parlamencie, postulat, aby podjęcie emerytury z pierwszego filaru, jeżeli jego wysokość przekracza obowiązującą kwotę minimalnego świadczenia, nie skutkowało obowiązkiem podjęcia emerytury z II filaru. Już wówczas OPZZ uważało, że to ubezpieczony sam powinien podejmować decyzję, czy chce podejmować emeryturę i kiedy. W praktyce przyjęcie tej propozycji skutkowałoby w praktyce, że podjęcie emerytury w terminie późniejszym dawałoby wyższe świadczenie (dłuższy okres oszczędzania, krótszy okres dożycia), bądź w przypadku jego nie podjęcia – środki byłyby dziedziczone.

Przedłożone propozycje w założeniach do ustawy są nie tylko zbieżne z tą propozycją, którą OPZZ podtrzymuje, ale nawet dalej idące.

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
BIURO MINISTRA

- 58 - 2010 -02- 1 0

L. dz.

853

OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

00-924 Warszawa, ul. Kopernika 36/40

tel.: 022 551 55 16, fax: 022 551 55 27

e-mail: taranowska@opzz.org.pl, www: http://opzz.org.pl

Dlatego też uważamy, że ubezpieczony po spełnieniu warunków do emerytury kapitałowej sam powinien podejmować decyzję:

- Na jaki cel chce przeznaczyć zebrane środki?
- Czy chce pobierać emeryturę ze środków gromadzonych w ofe?
- Czy całkowicie rezygnuje z emerytury z II filaru, czy tylko odracza termin jej podjęcia lub podjęcia środków, które przeznaczy na inny cel?
- Jaka ilość środków chce przeznaczyć na emeryturę?
- Czy chce dokonać transferu środków na konto w III filarze?

Przy przyjęciu tych rozwiązań pozostanie jedynie do określenia wysokości emerytury z pierwszego filaru, która upoważniałaby ubezpieczonego do podejmowania decyzji w opisanym wyżej zakresie.

b) obniżenia składki przekazywanej na rzecz ofe

Zdaniem Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych istniejący system przyczynia się do powiększania długu publicznego, jak określają to niektórzy eksperci z GSH, do wysokości ok. 2% PKB rocznie. Refundując składkę emerytalną przekazywaną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych do otwartych funduszy emerytalnych, de facto budżet państwa przekazuje środki do II filaru, za których część towarzystwa emerytalne od tego budżetu kupują papiery wartościowe.

System taki generuje dodatkowe koszty związane z transferem środków a także koniecznością okresowego zaciągania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych kredytów udzielanych mu przez banki komercyjne.

Konieczność łagodzenia wysokości luki budżetowej, powstającej i pogłębiającej się m.in. na skutek refundowania składek ubezpieczeniowych negatywnie wpływa na poziom materialny i pozamaterialny społeczeństwa. Brakuje środków na oświatę, naukę, kulturę, ochronę zdrowia, pomoc społeczną. Z uwagi na oszczędności budżetowe rząd nie transfery społeczne do tego stopnia, że odmawia udzielania pomocy żyjącym poniżej minimum egzystencji poprzez nie podnoszenie progów dochodowych uprawniających do świadczeń z pomocy społecznej.

Mając powyższe na względzie opowiadamy się za obniżeniem stopy procentowej składek przekazywanych do otwartych funduszy emerytalnych do wysokości pomniejszonej o wartość, za którą otwarte fundusze dokonują zakupu obligacji skarbu państwa.

Rozwiązanie w tym zakresie jest analogiczne do tego, gdyby stworzyć na poziomie II filaru fundusze czy subfundusze bezpieczne, które inwestowałyby tylko w papiery wartościowe emitowane przez państwo.

Przy takich decyzjach niezbędne będzie określenie na jakich zasadach ta część składki, która nie trafi do ofe, zapisywana na koncie ubezpieczonego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych ma być waloryzowana; czy na zasadach ogólnych jak kapitał początkowy, bieżąca składka czy oprocentowanie obligacji.

Rozstrzygnięcia wymaga także, czy obniżenie składki do drugiego filaru ma być obligatoryjne czy fakultatywne; dotyczyłoby tylko osób, które podjęłyby taką decyzję.

Wiąże się z tym także inny problem – czy w określonym czasie nie należałoby dać możliwości podjęcia decyzji przez ubezpieczonych, czy chcą aby ich środki oszczędzane były w prywatnych instytucjach kapitałowych (możliwość wyjścia z ofe).

Proponowane założenia do ustawy stanowią kolejny krok w kierunku obniżenia kosztów systemu ubezpieczeń społecznych oraz pogodzenia interesu ubezpieczonych z ciągle narastającymi potrzebami budżetu.

OPZZ podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko o potrzebie dalszych prac nad oceną całego systemu ubezpieczeniowego a nie tylko nad doraźnymi propozycjami zmian w poszczególnych segmentach tego systemu.

Z poważaniem

f. Saramoneta